

"Eldan - De olifant"

Op een warme zomerdag waren de vier vriendjes heel ver van huis gegaan om te spelen. Ze gingen helemaal naar de Grote Vlakte. Daar groeiden bijna geen bomen, maar alleen struiken en veel lang gras. Er was daar ruimte zat om lekker rond te rennen en te vliegen.

Rocco de Krokodil was op de rug van Cavin de Centaur gaan zitten. Cavin rende heel hard over de vlakte, en Eldan de Draak en Gripa de Griffioen vlogen erboven. Steeds kwamen Eldan en Gripa om de beurt naar beneden, en dan probeerden ze Cavin een tikje te geven, terwijl Rocco probeerde om dat tegen te houden. Wat hadden ze samen veel lol!

En af en toe... hoorden ze, op een afstandje, gesnuif en het geluid van zware voetstappen. Maar ja, daar trokken ze zich niets van aan, ze speelden gewoon lekker door.

Cavin rende hard tussen een paar struiken door, en opeens... stond Cavin, met Rocco nog steeds op zijn rug, tegenover iets heeeel groots, dat een snuivend geluid maakte. Eigenlijk zagen Cavin en Rocco alleen maar een paar hele grote poten. Dus ze keken omhoog langs het grote dier, en nog verder omhooog, tot ze eindelijk de kop konden zien. Poe hee, wat was dat een groot dier! Hij had een rare neus die op een dikke tuinslang leek, en hele grote flaporen, en hij was helemaal grijs!

Rocco was op de rug van Cavin gaan staan, maar samen kwamen ze nog niet eens tot aan de kop van het grote dier. Gripa kwam aangevlogen en landde op de rug van Rocco. Maar nee hoor, ook met z'n drieën waren ze nog niet zo groot als het dier. Eldan kwam ook aangevlogen, en bleef boven zijn drie vrienden vliegen. Hij bekeek het dier eens goed, en zei toen: "Hoi, ik ben Eldan de Draak, wie ben jij?"

Het grote dier antwoordde met een lage stem: "Hallo, kinderen, ik ben Otto de Olifant."

Ah, een olifant! Ja, die zijn groot en grijs, dat wisten de vrienden wel, maar ze hadden nog nooit een échte olifant gezien, en ze wisten niet dat een olifant zooo groot was.

Helemaal onderop de toren van vriendjes stamelde Cavin: "Tsjee, wat ben jij groot, zeg!"

Otto lachte met een diep en langzaam HA...HA...HA..., stak zijn poot een stukje omhoog zodat die boven Cavins kop uitkwam, en zei: "Ja, maar jullie zijn ook heel erg klein!"

Ja, natuurlijk zeg, de vriendjes waren nog kinderen, en Otto was al oud. Later zouden zij ook wel groter zijn, maar vast niet zo groot als Otto.

Rocco zei: "Jij kunt wel heel veel zien zo in de hoogte, hè."

Otto knikte: "Ja, maar niet zo veel als jouw vliegende vriendjes. Maar misschien willen jullie twee niet-vliegers wel eens zien hoe ik de wereld bekijk?"

Nou, dat wilden Rocco en Cavin wel. Otto tilde met zijn slurf eerst Rocco op zijn rug, en daarna Cavin, en hij begon rustig tussen de struiken door te lopen, terwijl Eldan en Gripa rondjes om hen heen vlogen. Rocco en Cavin waren heel erg blij, zo konden ze eindelijk eens een beetje zien hoe Eldan en Gripa de wereld van boven zagen. Even later kwamen die twee ook op Otto's rug zitten, en zo liep Otto een tijdje rond met de vier vriendjes op een rijtje achter elkaar op z'n rug.

Na een tijdje vroeg Otto: “En, vonden jullie het een leuk ritje?”

Om het hardst brulden de vriendjes “JAAAAAAAAA!”, en Otto lachte luid en zei: “Nou, gaan jullie dan maar weer lekker met elkaar spelen, dan ga ik weer op huis aan.”

Eldan en Gripa vlogen van zijn rug, en voorzichtig zette hij Cavin en Rocco weer op de grond.

“Dag kinderen”, zei Otto, en hij draaide zich om, om weer naar huis te gaan.

De vriendjes riepen “dag, dag” terug en zwaaiden hem uit tot hij achter de struiken verdwenen was.

Ja, een ritje op de rug van een olifant, dat was weer een heel leuk avontuur geweest!

© juni 2013, FvT, BasicPublishing.nl